Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 11. marca 1914.

Treść: (№ 49—55.) 49. Obwieszczenie, dotyczące poboru dodatku krajowego do państwowych należytości spadkowych od nieruchomego majątku, położonego na Śląsku, z wyjątkiem morawskich gmin, stanowiących enklawy, i należącego do spadku, którego przewód odbywa się poza tym obszarem. — 50. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Karfreit do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 51. Obwieszczenie w sprawie sprostowania błędów drukarskich w rozporządzeniu Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem handlu z dnia 20. stycznia 1914, dotyczącem uzupełnienia i zmiany regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 11. listopada 1909, oraz zniesienia dodatku do niego. — 52. Rozporządzenie, dotyczące rozszerzenia upoważnień Urzędu celnego pobocznego w Spizza. — 53. Rozporządzenie, którem ustala się pojęcie średniego zakładu naukowego w rozumieniu ustawy z dnia 25. stycznia 1914, dotyczącej stosunku służbowego urzędników państwowych i służby państwowej (pragmatyki służbowej). — 54. Obwieszczenie, dotyczące nadania nowej nazwy Ekspozyturze urzędu celnego głównego w Homolicz. — 55. Rozporządzenie, dotyczące zmiany stosunków co do poborów oraz norm pensyjnych odnośnie do niektórych kategoryi funkcyonaryuszy pocztowych.

49.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości z dnia 19. listopada 1913,

dotyczące poboru dodatku krajowego do państwowych należytości spadkowych od nieruchomego majątku, położonego na Śląsku, z wyjątkiem morawskich gmin, stanowiących enklawy, i należącego do spadku, którego przewód odbywa się poza tym obszarem.*)

Od nieruchomego majątku, położonego w księstwie Śląska, z wyjątkiem morawskich gmin, stanowiących enklawy, i należącego do spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów odbywa się poza wspomnianym obszarem, należy uiścić dodatek spadkowy na rzecz śląskiego funduszu krajowego (ustawa z dnia 17. czerwca 1913, Dz. u. i r. kr. Nr. 31, której moc obowiązująca rozpoczęła się w dniu 7. lipca 1913, i ma zgasnąć w rok po wejściu w życie ustawy, normującej państwowe opłaty spadkowe, najpóźniej jednak z dniem 31. grudnia 1917).

Do wymiaru jest powołany c. k. Urząd wymiaru należytości w Opawie.

Powyższa ustawa krajowa ma zastosowanie do tych spadków, których otwarcie nastąpiło po rozpoczęciu się mocy obowiązującej tej ustawy.

Hochenburger włr. **Heinold** włr.

Engel włr.

*) Co do dodatków spadkowych od nieruchomego majątku, należącego do spadku, którego przewód odbywa się poza krajem, w którym zaprowadzono taki dodatek, porównaj obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903, 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33, 18. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 36, 6. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 186, 21. listopada 1906, Dz. u. p. Nr. 228, 20. maja 1911, Dz. u. p. Nr. 125, 18. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 231, i z dnia 25. listopada 1912, Dz. u. p. Nr. 219.

50.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1913,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Karfreit do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. lutego 1911, Dz. u. p. Nr. 28, zalicza się w porozumieniu

z c. i k. Ministerstwem wojny gminę Karfreit w Pobrzeżu do ósmej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1920.

Georgi włr. **Engel** włr.

51.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem handlu z dnia 11. lutego 1914

w sprawie sprostowania błędów drukarskich w rozporządzeniu Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem handlu z dnia 20. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 7, dotyczącem uzupełnienia i zmiany regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 11. listopada 1909, Dz. u. p. Nr. 172, oraz zniesienia dodatku do niego.*)

W rozporządzeniu Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem handlu z dnia 20. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 7, dotyczącem uzupełnienia i zmiany regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 11. listopada 1909, Dz. u. p. Nr. 172, oraz zniesienia dodatku do niego, ma być na stronie 25., w lewej kolumnie tekstu, w wierszu 1., zamiast „der erste Absatz“ właściwie „der erste Satz“, na tej samej stronie, w prawej kolumnie tekstu, w wierszu 19., zamiast „enthält“ ma być właściwie „erhält“ i na stronie 34., w prawej kolumnie tekstu, w wierszu 25., zamiast „bedingungslos“ ma być właściwie „bedingungsweise“.

Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Schuster** włr.

52.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa i handlu z dnia 24. lutego 1914,

dotyczące rozszerzenia upoważnień Urzędu celnego pobocznego w Spizza.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1912, Dz. u. p. Nr. 45, zalicza się w porozumieniu z interesowanemi królewsko-węgierskiemi Ministerstwami c. k. Urząd celny poboczny w Spizza w poczet urzędów celnych uprawnionych do ekspedycyi wchodowej zwierząt, przeznaczonych na rzeź, i wędzonego mięsa owczego lub baraniny *(Castradina)* z Czarnogóry, a to w granicach umownych kontyngentów.

Schuster włr. **Zenker** włr.
Engel włr.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa oraz Ministerstwami obrony krajowej i robót publicznych z dnia 24. lutego 1914,

którem ustala się pojęcie średniego zakładu naukowego w rozumieniu ustawy z dnia 25. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 15, dotyczącej stosunku służbowego urzędników państwowych i służby państwowej (pragmatyki służbowej).

Wykonując § 52., ustęp 3., ustawy z dnia 25. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 15, dotyczącej stosunku służbowego urzędników państwowych i służby państwowej (pragmatyki służbowej), postanawia się, że następujące zakłady naukowe należy uważać za średnie zakłady naukowe w rozumieniu tejże ustawy:

1. szkoły średnie (gimnazya wszelkiego rodzaju i szkoły realne)
2. licea żeńskie
3. seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie
4. wyższe szkoły handlowe (akademie handlowe), szkoły nautyczne, akademię muzyczną i sztuk plastycznych
5. szkoły przemysłu artystycznego, wyższe szkoły przemysłowe, wyższe zawodowe szkoły przemysłowe i zawodowe szkoły budownictwa
6. akademie rolnicze i rolnicze szkoły średnie, leśnicze szkoły średnie, średnie zakłady naukowe dla uprawy wina, hodowli owoców i ogrodnictwa
7. szkoły kadeckie i wojskowe wyższe szkoły realne.

Georgi włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Zenker** włr.

*) Uwzględniono je już w numerze 7., zawartym w IV. części polskiego wydania Dz. u. p. z roku 1914.

54.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. marca 1914,

dotyczące nadania nowej nazwy Ekspozyturze urzędu celnego głównego w Homolicz.

Według oznajmienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu ma Ekspozytura w Homolicz królewsko-węgierskiego Urzędu celnego głównego w Pancsova nazywać się w przyszłości „królewsko-węgierska Ekspozytura urzędu celnego głównego w Omlód“.

Engel wlr.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. marca 1914,

dotyczące zmiany stosunków co do poborów oraz norm pensyjnych odnośnie do niektórych kategoryi funkcyonaryuszy pocztowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 9. marca 1914 rozporządza się z mocą obowiązującą od dnia 1. lutego 1914, co następuje:

Rozdział pierwszy.

Pobory.

I. Poczmistrze (starsi poczmistrze).

§ 1.

Szemat płac starszych poczmistrzów i poczmistrzów, ustanowiony w § 9. „Postanowień normalnych, dotyczących stosunków służbowych i poborów poczmistrzów“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 21. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 118, oraz zawarty w § 10. tych „Postanowień normalnych“ szemat dodatków aktywalnych tych funkcyonaryuszy zastępuje się następującymi nowymi szematami:

A. Dla starszych poczmistrzów.

Stopień płacy	Płaca roczna	Dodatek aktywalny w rejonie				
		Wiednia	I	II	III	IV
	k o r o n					
1	3000	1200	960	840	720	600
2	3200	1200	960	840	720	600
3	3400	1200	960	840	720	600
4	3600	1380	1104	966	828	690
5	4000	1380	1104	966	828	690

B. Dla poczmistrzów.

Stopień płacy	Płaca roczna		Dodatek aktywalny w rejonie				
	pocz-mistrzów	pocz-mistrzyń	Wiednia	I	II	III	IV
	k o r o n						
1	1600	1500	720	576	504	432	360
2	1800	1700	720	576	504	432	360
3	2000	1900	720	576	504	432	360
4	2200	2100	960	768	672	576	480
5	2400	2300	960	768	672	576	480
6	2600	2500	960	768	672	576	480
7	2800	2700	1200	960	840	720	600
8	3000	2900	1200	960	840	720	600
9	3200	3100	1200	960	840	720	600
10	3400	3300	1200	960	840	720	600
11	3600	3500	1200	960	840	720	600

§ 2.

Zmieniając postanowienia § 9., ustęp 2. i 3., wymienionych „Postanowień normalnych“ zarządza się:

W statusie starszych poczmistrzów następuje posunięcie do 2., 3. i 4. stopnia płacy po każdych trzech, posunięcie do 5. stopnia płacy po czterech latach służby, przebytych w bezpośrednio poprzedzającym stopniu płacy.

W statusie poczmistrzów następuje posunięcie do wyższych stopni płacy w ogólności po każdych trzech latach służby, przebytych w poprzednim stopniu płacy.

Posunięcie do 4. stopnia płacy starszych poczmistrzów oraz do 4. i 7. stopnia płacy poczmistrzów zależy od warunku co najmniej zadowalniającego pełnienia służby.

Poczmistrze, którzy w 2. stopniu płacy przebyli trzy lata, posuwają się w razie co najmniej zadowalniającego pełnienia służby bezpośrednio na 4. stopień płacy.

§ 3.

W miejsce ostatniego ustępu § 9. „Postanowień normalnych“ wstępuje przepis następujący:

„Przy awansie na starszych poczmistrzów zalicza się poczmistrzów w ogólności do 1. stopnia płacy starszych poczmistrzów. Jeżeli jednak ten,

który awansował, znajdował się w 8. lub wyższym stopniu płacy poczmistrzów, należy go zaliczyć do równającego się co do kwoty stopnia płacy starszych poczmistrzów, przyczem czas służby, przebyty w dotychczasowym stopniu płacy klasy poczmistrzów, policza się do osiągnięcia bezpośrednio wyższego stopnia płacy starszych poczmistrzów."

§ 4.

Zaliczenie teraźniejszych starszych poczmistrzów do poszczególnych stopni płacy starszych poczmistrzów następuje w ten sposób, że starszych poczmistrzów, znajdujących się w dotychczasowym 1. i 2. stopniu płacy, zalicza się do nowego 1. stopnia płacy, tych zaś, którzy znajdują się w dotychczasowym 3., 4. i 5. stopniu płacy, do nowego 2., 3. i 4. stopnia płacy, z tą zmianą, że tym starszym poczmistrzom, którzy wskutek tego zaliczenia nie uzyskają podwyższenia płacy, należy czas służby, przebyty już w dotychczasowym stopniu, policzyć przy posunięciu do bezpośrednio wyższego stopnia płacy.

Teraźniejszych poczmistrzów należy zaliczyć do tych stopni płac nowego szematu, dla których ustanowiona jest płaca, równająca się ich dotychczasowej płacy, jednakowoż z tym wyjątkiem, że poczmistrze, znajdujący się w dotychczasowym 3. stopniu płacy, posuwają się natychmiast do 4. stopnia płacy nowego szematu pod warunkiem co najmniej zadowalniającego pełnienia służby.

Wszystkim poczmistrzom, którzy przy zaliczeniu do klas i stopni nowego szematu nie uzyskują podwyższenia płacy, policza się przy posunięciu do bezpośrednio wyższego stopnia nowego szematu czas służby, przebyty przez nich w dotychczasowym stopniu płacy.

§ 5.

Starsi poczmistrze, którzy w dniu 1. lipca 1913 ukończyli ogólny czas służby przy poczcie, wymieniony w następującej tabeli, otrzymają policzalny przy wymiarze poborów spoczynkowych dodatek osobisty, a mianowicie:

Stopień płacy	Starsi poczmistrze, będący w wymienionych obok stopniach płacy, którzy w dniu 1. lipca 1913 ukończyli ogólny czas służby przy poczcie, wynoszący co najmniej			
	24	27	30	33
	lat, otrzymają dodatek osobisty, wynoszący rocznie koron			
1	100	200	300	400
2	—	100	200	300
3	—	—	100	200
4	—	—	—	100

Dodatki te należy w miarę posuwania do wyższych stopni płacy odpowiednio zmniejszać, względnie całkiem wstrzymywać, jeżeli podwyższenie płacy dosięgnie kwoty dodatku lub ją przewyższy.

§ 6.

Poczmistrze, którzy w dniu 1. lipca 1913 ukończyli ogólny czas służby przy poczcie, wymieniony w następującej tabeli, otrzymają policzalny przy wymiarze poborów spoczynkowych dodatek osobisty, a mianowicie:

Stopień płacy	Poczmistrze, będący w wymienionych obok stopniach płacy, którzy w dniu 1. lipca 1913 ukończyli ogólny czas służby przy poczcie, wynoszący co najmniej					
	15	18	21	24	27	30
	lat, otrzymują dodatek osobisty, wynoszący rocznie koron					
1	100	200	300	400	500	—
2	—	100	200	300	400	500
3	—	—	100	200	300	400
4	—	—	—	100	200	300
5	—	—	—	—	100	200
6	—	—	—	—	—	100

Dodatki te należy przy postąpieniu na wyższy stopień płacy lub do wyższej klasy zmniejszyć o tę kwotę, o którą suma płacy i dodatku osobistego przewyższa kwotę 2800 K. Jeżeli kwota tej różnicy dosięgnie wysokości dodatku osobistego lub ją przewyższy, wówczas należy dodatek ten wstrzymać.

II. Oficyanci pocztowi.

§ 7.

Szemat płac rocznych oficyantów pocztowych płci męskiej, ustanowiony w § 21. „Postanowień normalnych co do stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych", ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 9, zastępuje się następującym nowym szematem:

Klasa starszeństwa służbowego	w rejonie				
	Wiednia	I	II	III	IV
	klasy dodatków aktywalnych				
	koron				
I	1300	1200	1150	1100	1050
II	1400	1300	1250	1200	1150
III	1600	1500	1450	1400	1350
IV	1800	1700	1650	1600	1550
V	2000	1900	1850	1800	1750
VI	2200	2100	2050	2000	1950
VII	2400	2250	2200	2150	2100
VIII	2600	2450	2400	2350	2300
IX	2800	2650	2600	2550	2500
X	3000	2850	2800	2750	2700

§ 8.

Szemat płac rocznych oficyantek pocztowych, ustanowiony w § 22. wymienionych „Postanowień normalnych“, zastępuje się następującym nowym szematem:

Klasa starszeństwa służbowego	w rejonie				
	Wiednia	I	II	III	IV
	klasy dodatków aktywalnych				
	koron				
I	1100	1050	1000	950	900
II	1200	1150	1100	1050	1000
III	1300	1250	1200	1150	1100
IV	1400	1350	1300	1250	1200
V	1500	1450	1400	1350	1300
VI	1600	1550	1500	1450	1400
VII	1800	1700	1650	1600	1550
VIII	2000	1900	1850	1800	1750
IX	2200	2100	2050	2000	1950
X	2400	2300	2250	2200	2150
XI	2600	2500	2450	2400	2350
XII	2800	2700	2650	2600	2550

§ 9.

Zmieniając postanowienia § 23., ustęp 5. i 6., wspomnianych „Postanowień normalnych“, zarządza się, że posunięcie oficyantek pocztowych do klas starszeństwa służbowego II. do VII. ma następować po każdych dwóch, zaś posunięcie ich do klas starszeństwa służbowego VIII. do XII. po każdych trzech latach, przebytych w klasie poprzedniej, przyczem jednak posunięcie do VIII. klasy starszeństwa służbowego jest zależne od warunku co najmniej zadowalniającego pełnienia służby.

Postanowienia co do posuwania oficyantów pocztowych płci męskiej, zawarte w ustępie 4. i 6. wspomnianego paragrafu, pozostają także nadal w mocy obowiązującej.

§ 10.

Teraźniejszych oficyantów pocztowych i teraźniejsze oficyantki pocztowe zalicza się do tych klas starszeństwa służbowego nowego szematu, które są równe pod względem liczby z dotychczasowemi ich klasami; czas służby, przebyty w dotychczasowej klasie starszeństwa służbowego, policza się przy dalszem posuwaniu.

Oficyantki pocztowe VI. klasy starszeństwa służbowego, które w chwili rozpoczęcia się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia przebyły co najmniej dwa lata w tej klasie starszeństwa służbowego, posuwają się natychmiast do VII. klasy starszeństwa służbowego, przyczem jednak czasu służby, przebytego w dotychczasowej klasie starszeństwa służbowego, nie policza sięprzy dalszem posuwaniu.

§ 11.

§ 30. wspomnianych „Postanowień normalnych“ zmienia się w sposób następujący.

„W razie zatrudnienia oficyantów i aspirantów pocztowych w urzędach w takich miejscowościach, w których ogólna ilość osób obcych, przebywających tamże w ciągu pewnego sezonu, wynosi więcej aniżeli 200 procent stałej liczby mieszkańców, otrzymują oni przez czas trwania tego sezonu dodatki służbowe, a mianowicie:

A. Oficyanci pocztowi:

W klasie starszeństwa służbowego	w rejonie	
	I i II	III i IV
	klasy dodatków aktywalnych	
	miesięcznie koron	
I	18	17
II	20	19
III	22	21
IV	25	24
V	28	27
VI	31	30
VII	34	33
VIII	37	36
IX	37	36
X	37	36

B. Oficyantki pocztowe:

W klasie starszeństwa służbowego	w rejonie I. i II.	w rejonie III. i IV.
	klasy dodatków aktywalnych miesięcznie koron	
I	16	15
II	17	16
III	18	17
IV	19	18
V	21	20
VI	23	22
VII	25	24
VIII	28	27
IX	31	30
X	34	33
XI	37	36
XII	37	36

C. Aspiranci pocztowi 1., 2. i 3. stopnia zapłaty dziennej otrzymują dodatki, przepisane dla oficyantów pocztowych 1. względnie 2. i 3. klasy starszeństwa służbowego.

Oficyantom i aspirantom pocztowym, którzy mają prawo do tego dodatku służbowego, wypłaca się w razie, jeżeli ogólna kwota, pobierana przez nich z tytułu obecnej płacy (zapłaty dziennej) i dotychczasowego dodatku służbowego, większa jest niż suma, wynikająca ze zliczenia razem nowej płacy (zapłaty dziennej) i nowego dodatku służbowego, różnicę między oboma ogólnymi poborami, a to jak długo pozostają w swem dotychczasowem miejscu służbowem i w odnośnej klasie starszeństwa służbowego (stopniu zapłaty dziennej).

Dodatki należy wypłacać w miarę rzeczywistego zatrudnienia miesięcznie z dołu, i to w danym razie *pro rata temporis*.

Urzędy pocztowe, w których dodatki te mają się należeć, ogłasza się corocznie w Dzienniku rozporządzeń pocztowych i telegraficznych, z uwidocznieniem czasu, przez który dodatki te będą wypłacane."

§ 12.

Przy awansie na poczmistrzów policza się przy zaliczeniu do statusu poczmistrzów i przy dalszem posuwaniu w tym statusie tym oficyantom pocztowym VII. lub wyższej klasy starszeństwa służbowego i tym oficyantkom pocztowym IX. lub wyższej klasy starszeństwa służbowego, których płaca na ostatku pobierana była wyższą niż ich nowe pobory jako poczmistrzów (płaca i dodatek aktywalny), czas służby, przebyty od wstąpienia do VII., względnie IX. klasy starszeństwa służbowego, a to aż do najwyższego wymiaru 3 lat.

III. Ekspedyenci pocztowi z charakterem oficyantów pocztowych.

§ 13.

Zmieniając rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 12. października 1908, L. 30641/P. (Dz. rozp. p. i t. Nr. 117), ustanawia się wynagrodzenia tych ekspedyentów pocztowych, którzy mają charakter oficyantów pocztowych, w sposób następujący:

Przy urzędach pocztowych III. klasy		winno roczne wynagrodzenie wynosić koron
1.	stopnia	1400
2.		1200
3.		1000
4.		850
5.		750
6.		650

Co do wymiaru dodatków telegraficznych i ryczałtów urzędowych, tudzież co do wymiaru wynagrodzeń ekspedyentów pocztowych, nie mających charakteru oficyantów pocztowych, nie następuje z tego powodu żadna zmiana.

§ 14.

Ekspedyentom pocztowym, mającym charakter oficyantów pocztowych, którzy jako tacy przez dwa okresy regulacyjne prowadzili urząd pocztowy III. klasy 1. lub 2. stopnia — urząd ten zaś nie postąpił do II. klasy — przekazuje się zamiast ich wynagrodzenia i dodatku telegraficznego *ad personam* taką kwotę, która równa się sumie płacy i dodatku aktywalnego poczmistrza 1. stopnia płacy w rejonie dodatków aktywalnych odnośnego urzędu pocztowego III. klasy.

§ 15.

Przy przekazaniu nowych wynagrodzeń albo kwoty unormowanej w § 14. należy odpowiednio zmniejszyć, względnie całkowicie wstrzymać dodatki uzupełniające, wypłacane na zasadzie § 9. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 27. lipca 1900, l. 33543 (Dz. rozp. p. i t. Nr. 50).

IV. Mechanicy.

§ 16.

Szemat płac rocznych mechaników, ustanowiony w § 8. „Postanowień normalnych co do

stosunków służby i płacy mechaników Zakładu poczt i telegrafów", ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 11, zastępuje się następującym nowym szematem:

Klasa starszeństwa służbowego	w rejonie				
	Wiednia	I	II	III	IV
	klasy dodatków aktywalnych				
	koron				
I	1600	1450	1400	1350	1300
II	1800	1650	1600	1550	1500
III	2000	1850	1800	1750	1700
IV	2200	2050	2000	1950	1900
V	2400	2250	2200	2150	2100
VI	2600	2450	2400	2350	2300
VII	2850	2700	2650	2600	2550
VIII	3100	2950	2900	2850	2800
IX	3350	3150	3100	3050	3000
X	3600	3350	3300	3250	3200
XI	3850	3550	3500	3450	3400
XII	4150	3800	3750	3700	3650

§ 17.

Mechanicy I. do XII. klasy starszeństwa służbowego otrzymują oprócz swej płacy rocznej dodatek jako mechanicy, policzalny przy wymiarze poborów spoczynkowych. Dodatek ten wynosi rocznie dla mechaników

I. i II. klasy starszeństwa służbowego . . 50 K
III. " " " . . 100 "
IV. " " " . . 150 "
V. " " " . . 200 "
VI. do XII. klasy starszeństwa służbowego . 250 "

§ 18.

Teraźniejszych mechaników zalicza się — policzając im przy posuwaniu czas służby, przebyty w dotychczasowej ich klasie starszeństwa służbowego — do równającej się tejże pod względem liczby klasy starszeństwa służbowego nowego szematu i otrzymują oni dodatek jako mechanicy, ustanowiony w § 17. dla odnośnej klasy starszeństwa służbowego.

V. Wiejscy słudzy pocztowi i listonosze wiejscy.

§ 19.

Szemat płacy miesięcznej wiejskich sług pocztowych, ustanowiony w § 10. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 119, dotyczącego pełnienia czynności służebnych przy urzędach pocztowych I. i II. klasy, oraz stosunków służbowych, używanych do tego organów, zastępuje się następującym szematem:

Stopień płacy	w rejonie						
	Wiednia	I.	II.	III.	IV.		
	klasy dodatków aktywalnych						
	bez względu na klasę i stopień urzędu				w urzędach pocztowych I. klasy 1. i 2. stopnia	w urzędach pocztowych I. klasy 3. i 4. stopnia	II. klasy
	koron						
I.	81	78	75	72	69	66	63
II.	87	84	81	78	75	72	69
III.	93	90	87	84	81	78	75
IV.	99	96	93	90	87	84	81
V.	105	102	99	96	93	90	87

§ 20.

Teraźniejszych wiejskich sług pocztowych zalicza się zasadniczo — policzając przy posuwaniu czas służby, przebyty w ich dotychczasowym stopniu płacy — do równających się pod względem liczby stopni płacy nowego szematu; znajdujących się jednakowoż w 1. stopniu płacy wiejskich sług pocztowych, którzy w dniu 1. lipca 1913 przebyli co najmniej dziesięcioletni ogólny czas służby w charakterze organu służebnego przy urzędzie pocztowym I. do III. klasy, należy umieścić w 2. stopniu płacy, tych zaś, którzy w wyżej wymienionym terminie przebyli w wspomnianym charakterze co najmniej dwudziestoletni ogólny czas służby, do 3. stopnia płacy. Również należy znajdujących się w 2. stopniu płacy wiejskich sług pocztowych, którzy w wymienionym terminie przebyli co najmniej dziesięcioletni ogólny czas służby tego rodzaju, zaliczyć do 3. stopnia płacy, tych zaś, którzy w tym terminie odbyli co najmniej dwudziestoletni ogólny czas służby tego rodzaju, do 4. stopnia płacy. Czas służby, odbyty w dotychczasowym stopniu płacy, policza się przy dalszem posuwaniu.

§ 21.

Szemat rocznych wynagrodzeń wiejskich listonoszów, ustanowiony w § 43. wspomnianego

rozporządzenia, zastępuje się następującym szematem:

Stopień	Wynagrodzenie wynosi					w razie przydzielenia do urzędu pocztowego		
						I. klasy		II. klasy
						1. i 2. stopnia	3. i 4. stopnia	
						koron		
1.	jeżeli czas trwania służby w tygodniu wynosi więcej jak	—	aż do	25	godzin	460	440	420
2.		25		30		520	490	460
3.		30		35		580	540	500
4.		35		40		640	590	540
5.		40		45		690	630	570
6.		45		50		740	670	600

Rozdział drugi.

Pobory spoczynkowe i zaopatrzenia.

I. Poczmistrze (starsi poczmistrze).

§ 22.

§ 40., ustęp 1. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. czerwca 1910. Dz. u. p. Nr. 118, ma opiewać:

„Podstawa emerytury dla wymiaru bieżących poborów spoczynkowych oraz wkładek poczmistrzów, które mają być uiszczane na cele zaopatrzenia, składa się z jednej strony z ostatniej płacy policzalnej wraz z ewentualnymi dodatkami osobistymi, z tytułu starszeństwa służbowego lub dodatkami uzupełniającymi, o ile uznano policzalność tych dodatków do emerytury, z drugiej zaś strony z kwoty, wynoszącej co do starszych poczmistrzów 4. i 5. stopnia płacy 480 K, co do poczmistrzów 1. do 3. stopnia płacy i co do poczmistrzów 7. do 11. stopnia płacy 400 K, co do poczmistrzów 4. do 6. stopnia płacy 320 K, a co do poczmistrzów 1. do 3. stopnia płacy 240 K.“

§ 23.

§ 41. tegoż rozporządzenia ma opiewać:

„Pensya wdowia wynosi dla wdów po starszych poczmistrzach 4. i 5. stopnia płacy 1400 K, po starszych poczmistrzach 1. do 3. stopnia płacy 1200 K, dla wdów po poczmistrzach 7. do 11. stopnia płacy 1200 K, po poczmistrzach 4. do 6. stopnia płacy 1000 K, a dla wdów po poczmistrzach 1. do 3. stopnia płacy 800 K.“

II. Oficyanci pocztowi.

§ 24.

Szemat podstaw emerytury, zawarty w § 52. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 9, zastępuje się następującym szematem:

A. Dla oficyantów pocztowych płci męskiej:

W klasie starszeństwa służbowego	wynosi podstawa emerytury K
I	1000
II	1100
III	1200
IV	1350
V	1500
VI	1650
VII	1800
VIII	2000
IX	2200
X	2400

B. Dla oficyantek pocztowych:

W klasie starszeństwa służbowego	wynosi podstawa emerytury K
I	1000
II	1050
III	1100
IV	1150
V	1200
VI	1250
VII	1350
VIII	1500
IX	1650
X	1800
XI	2000
XII	2200

§ 25.

§ 56. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 9, ma opiewać w sposób następujący:

„Wymiar pensyi wdowich wynosi: dla wdów po oficyantach pocztowych I. do III. klasy starszeństwa służbowego 700 K, po oficyantach pocztowych IV. do VI. klasy starszeństwa służbowego 750 K, dla wdów po oficyantach pocztowych VII. do IX. klasy starszeństwa służbowego 800 K, po oficyantach pocztowych X. klasy starszeństwa służbowego 900 K.“

§ 26.

Dla oficyantów pocztowych VIII. lub wyższej klasy starszeństwa służbowego i dla oficyantek pocztowych X. lub wyższej klasy starszeństwa służbowego pozostaje zachowana, w razie mianowania ich poczmistrzami (poczmistrzyniami), podstawa emerytury, która należała się im jako oficyantom pocztowym (oficyantkom pocztowym), a to aż do uzyskania wyższej podstawy emerytury.

III. Ekspedyenci pocztowi, mający charakter oficyantów pocztowych.

§ 27.

Podstawę emerytury ekspedyentów pocztowych, którzy na zasadzie § 14. niniejszego rozporządzenia otrzymali wyższe pobory, ustanawia się w kwocie 1840 K dla męskich a w kwocie 1740 K dla żeńskich funkcyonaryuszy tej kategoryi.

Pensya wdowia wynosi dla wdów po tego rodzaju ekspedyentach pocztowych 800 K.

IV. Mechanicy.

§ 28.

Szemat, zawarty w § 25. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 11, zastępuje się następującym szematem:

W klasie starszeństwa służbowego	wynosi podstawa emerytury K
I	1250
II	1400
III	1550
IV	1700
V	1850
VI	2000
VII	2200
VIII	2400
IX	2600
X	2800
XI	3050
XII	3300

Rozdział trzeci.

§ 29.

Aż do wydania jednolitego porządku służbowego dla personalu Zakładu poczt i telegrafów, nie podpadającego pod ustawę z dnia 25. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 15 (pragmatykę służbową), należy stosować istniejące dla tego personalu dotychczasowe przepisy wraz z powołanemi tamże postanowieniami, które obowiązywały urzędników państwowych.

Schuster włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,

także w roku 1914. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1914** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24. i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za . . .	4 K	20 h	Rocznik 1871 za . . .	4 K	— h	Rocznik 1893 za . . .	6 K	— h
„ 1850 „ . . .	10 „	50 „	„ 1872 „ . . .	6 „	40 „	„ 1894 „ . . .	6 „	— „
„ 1851 „ . . .	2 „	60 „	„ 1873 „ . . .	6 „	60 „	„ 1895 „ . . .	7 „	— „
„ 1852 „ . . .	5 „	20 „	„ 1874 „ . . .	4 „	60 „	„ 1896 „ . . .	7 „	— „
„ 1853 „ . . .	6 „	30 „	„ 1875 „ . . .	4 „	— „	„ 1897 „ . . .	15 „	— „
„ 1854 „ . . .	8 „	40 „	„ 1876 „ . . .	3 „	— „	„ 1898 „ . . .	6 „	— „
„ 1855 „ . . .	4 „	70 „	„ 1877 „ . . .	2 „	— „	„ 1899 „ . . .	10 „	— „
„ 1856 „ . . .	4 „	90 „	„ 1878 „ . . .	4 „	60 „	„ 1900 „ . . .	7 „	— „
„ 1857 „ . . .	5 „	70 „	„ 1879 „ . . .	4 „	60 „	„ 1901 „ . . .	6 „	— „
„ 1858 „ . . .	4 „	80 „	„ 1880 „ . . .	4 „	40 „	„ 1902 „ . . .	7 „	50 „
„ 1859 „ . . .	4 „	— „	„ 1881 „ . . .	4 „	40 „	„ 1903 „ . . .	9 „	— „
„ 1860 „ . . .	3 „	40 „	„ 1882 „ . . .	6 „	— „	„ 1904 „ . . .	5 „	— „
„ 1861 „ . . .	3 „	— „	„ 1883 „ . . .	5 „	— „	„ 1905 „ . . .	6 „	— „
„ 1862 „ . . .	2 „	80 „	„ 1884 „ . . .	5 „	— „	„ 1906 „ . . .	12 „	— „
„ 1863 „ . . .	2 „	80 „	„ 1885 „ . . .	3 „	60 „	„ 1907 „ . . .	13 „	— „
„ 1864 „ . . .	2 „	80 „	„ 1886 „ . . .	4 „	60 „	„ 1908 „ . . .	9 „	— „
„ 1865 „ . . .	4 „	— „	„ 1887 „ . . .	5 „	— „	„ 1909 „ . . .	8 „	50 „
„ 1866 „ . . .	4 „	40 „	„ 1888 „ . . .	8 „	40 „	„ 1910 „ . . .	8 „	40 „
„ 1867 „ . . .	4 „	— „	„ 1889 „ . . .	6 „	— „	„ 1911 „ . . .	7 „	— „
„ 1868 „ . . .	4 „	— „	„ 1890 „ . . .	5 „	40 „	„ 1912 „ . . .	12 „	50 „
„ 1869 „ . . .	6 „	— „	„ 1891 „ . . .	6 „	— „	„ 1913 „ . . .	9 „	50 „
„ 1870 „ . . .	2 „	80 „	„ 1892 „ . . .	10 „	— „			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym**, należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione iest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.